

Sygn. akt VIII Gz 40/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska - Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko (...) Szpital spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 29 listopada 2016 r. wydanego w sprawie o sygn. akt XI GNc 501/16,

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie oddalił wniosek powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. o uzupełnienie postanowienia z dnia 21 czerwca 2016 roku poprzez zasądzenie od pozwanego (...) Szpital spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, iż brak jest podstaw do żądania zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego w sytuacji, gdy zażaleniu nie został nadany dalszy bieg i o jego zasadności nie orzekł sąd II instancji. Sąd podniósł, że koszty zastępstwa procesowego, wskazane w § 10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800), jak wynika jednoznacznie z brzmienia powołanego uregulowania, odnoszą się do kosztów za prowadzenie sprawy przed sądem wyższej instancji. Skoro zaś postępowanie zażaleniowe nie zostało przeniesione do sądu okręgowego i zakończone zostało orzeczeniem sądu rejonowego, żądanie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego nie znajduje w tym przypadku uzasadnienia.

W piśmie z dnia 9 grudnia 2016 r. pozwana złożyła zażalenie na powyższe postanowienie wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego w kwocie 120 złotych wywołanego zażaleniem z dnia 26 kwietnia 2016 roku. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów niniejszego postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym. Na poparcie swojego stanowiska przywołała orzeczenie Sądu Najwyższego.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 395 § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwą wykładnię tych przepisów i uznanie, że skoro Sąd I instancji zmienił zaskarżone postanowienie w trybie autokontroli, to wobec nie przekazania sprawy do Sądu wyższej instancji zwrot kosztów nie przysługuje skarżącemu.

W uzasadnieniu zażalenia strona powodowa dokonała rozwinięcia powyższych wyżej zarzutów.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o odrzucenie zażalenia ewentualnie o jego oddalenie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadniając wniosek o odrzucenie zażalenia pozwany wskazał, że nie został zachowany 7 - dniowy termin na wniesienie zażalenia na koszty procesu.

Odnosząc się do oddalenia zażalenia odwołał się do argumentacji Sądu Rejonowego wskazując, że sprawa nie trafiła do Sądu wyższej instancji zatem nie można mówić, że stronie powodowej należą się koszty postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Zdaniem Sądu Odwoławczego ocena wniosku powoda o uzupełnienie postanowienia z dnia 21 czerwca 2016 roku przedstawiona w uzasadnieniu orzeczenia Sądu I instancji z dnia 29 listopada 2016 roku, obejmująca dokonaną przez ten Sąd literalną wykładnię zastosowanych przepisów prawa okazała się właściwa i nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Sąd II instancji w pełni akceptuje stanowisko Sądu meriti i przyjmuje za własne, czyniąc je integralną częścią poniższych rozważań. Niemniej jednak pomijając literalne brzmienie zacytowanych przez Sąd Rejonowy przepisów, Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż każda sprawa winna być rozpoznawana indywidualnie w odniesieniu do konkretnego przypadku i zaistniałych okoliczności. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy dokonując zasądzenia kosztów procesu w nakazie zapłaty dokonał oczywistej omyłki rachunkowej (matematycznej) nie wliczając kosztów opłaty od pozwu i kosztów związanych z opłatami za pełnomocnictwo. Powód zaskarżył to rozstrzygnięcie co skutkowało zastosowaniem normy art. 395 § 2 k.p.c. i tym samym Sąd dokonał korekty kosztów procesu zawartych w nakazie. W istocie składając pismo zatytułowane zażalenie powód uzyskał pożądaną skutek w postaci zmiany orzeczenia o kosztach bez potrzeby przenoszenia postępowania do Sądu II instancji. W zaistniałej sytuacji strona pozwana nie podjęła żadnych działań, które skutkowałyby nieprawidłowym wyliczeniem kosztów, była to omyłka rachunkowa Sądu Rejonowego, która została skorygowana na skutek interwencji powoda. W świetle powyższego w ocenie Sądu Okręgowego względy słuszności sprzeciwiają się obciążeniu kosztami postępowania zażaleniowego strony powodowej tym bardziej, że postępowanie nie zostało przeniesione do drugiej instancji. Sądowi Okręgowemu znane jest orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2012 roku przywołane w zażaleniu powoda, niemniej jednak orzeczenie to nie ma mocy wiążącej i jak już wyżej podniesiono, każdy przypadek winien być rozpatrywany indywidualnie na kanwie konkretnych okoliczności. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do jego zastosowania w warunkach przedmiotowej sprawy. Ponadto Sąd Okręgowy nie mógł stracić z pola widzenia zasad słuszności przy ocenie zaistniałego stanu rzeczy. Pozwany jest podmiotem prowadzącym działalność leczniczą znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej, jego postawa w procesie nie budziła żadnych zastrzeżeń i nie spowodowała innych kosztów niż te, o których orzeczono w nakazie zapłaty. Powyższe uzasadnia zastosowanie normy art. 102 k.p.c. Zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Treść art. 102 k.p.c. urzeczywistnia zasadę słuszności i stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. Powyższy przepis nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych” toteż ich kwalifikacja należy do sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy musi kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu według doktryny zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, lecz także dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie wystąpił taki uzasadniony przypadek podyktowany sytuacją materialną pozwanego, charakterem prowadzonej działalności (działalność lecznicza) jak również postawą strony pozwanej w procesie, która nie wywołała żadnych dodatkowych kosztów postępowania, z wyjątkiem wskazanych w nakazie. Powyższe zdaniem Sądu Okręgowego uzasadnia odstąpienie od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi związanymi z zażaleniem jako strony przegrywającej spór. W tym stanie rzeczy stosownie do art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zażalenie podlegało oddaleniu.

Sygn. akt VIII Gz 40/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...) (...) (...)